

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

12. Primum Breve S. D. N. Innocentij Papæ ad Regem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

Documentum XII.

Primum Breve S. D. N. INNOCENTII PP. XI. ad
Regem Christianissimum.

12. Mart. Anno 1678.

INNOCENTIUS PP. XI.

CHARissime in Christo Fili Noster Salutem & Apostolicam Benedictionem. Jam pridem inaudivimus, non deesse Majestati Tuæ Consiliarios & ministros, qui Tibi persuadere niterentur, ut usum illum antiquum Custodiæ fructuum vacantium Ecclesiarum, quod Regaliam vocant, ad eas quoque Regni Tui Ecclesias extenderes, quas illi iuri obnoxias nunquam fuisse, ex ipsis Fiscii Regij Tabulariis liquidò constet. Sed nos memoriâ repetentes, omnem ea de re controversiam communi olim Ecclesiæ Catholice consensu, & benignâ Sedis Apostolicæ indulgentiâ, providè sapienterque compositam fuisse in Concilio Lugdunensi Generali; minimè ad credendum adduci poteramus Majestatem Tuam consilijs hujusmodi aures præbituram aliquando esse: multo minùs admoturam operi manum, invitâ Synodo, tantæ apud omnem Ecclesiam auctoritatis, & reclamantibus Constitutionibus, & exemplis Regum majorum, qui Constitutionem in eadem Synodo ad regis preces, regis Legatis præsentibus, in ipsa Gallia, & totâ Gallicâ gente efflagitante sancitam, per integrum quatuor ferme sæculorum spatium, certatim probârunt observâruntque, & præcipuo in honore habuerunt. Nec verisimile videbatur, Majestatem Tuam, postquam tantum Sibi apud Deum meriti, & apud homines gloriæ, eximij pro Religione

gione Catholica rebus gestis comparavit, ut nullius Majorum Suorum Regum clarissimorum memoria invidere posset, velle rem aggredi, quæ nullâ urgente necessitate, vel aequitate suadente, magnum esset quamplurimis Gallia Episcopis, eorumque Clero incommodum, & justum dolorem allatura, non sine gravi Catholicorum omnium sensu, qui in Francorum Annalibus, & in Sacrorum Canonum statutis animadvertunt, quantum id veteri consuetudini, & Ecclesiastica libertatis ac disciplina rationibus adversetur. Unde plerique, tum veteres, tum recentes Gallia scriptores, quantumvis Majestati Tuæ, & imperio subessent, & auctoritati magnitudiniquè impensius studerent, in eos, qui præfatam Regalia extensionem suadere ausi fuerant, tanquam in malæ perditæ quæ causâ patronos, & favorem aulae captantes, liberâ indignatione inveciti, stylum subinde strinxerunt. Nullus verò Gallia Regum, vel tentare id voluit, vel tentatum id exequi sustinuit, memorâ sapientè præclarè præcipi: *Ne transiliamus terminos, quos posuerunt Patres nostri.*

Illud prætereà nos ejus periculi metu curaque liberabat, quòd, cum Majestas Tua, non multis abhinc annis, sanctæ Sedis Apostolicæ liberalitate aucta, ornatâque sit penè supra vorum, indultis amplissimis, præter ea, quibus jam Reges Majores Tui ejusdem Sedis benignitate gaudebant, nominandi ad Beneficia Ecclesiastica, non putavissimus Te sanctissimi sapientissimique olim Gallia Regis exemplo, cogitare de novis ineundis rationibus regiae in sacros redditus auctoritatis amplificandæ. Sed ubi allatæ fuere ad Nos bonæ memoriæ Nicolai Episcopi Alectensis litteræ, quibus post debitas religiosi in hanc Sanctam Sedem obsequij, & filialis observantiæ significationes, ad Nos querelas, quas propè

Gallia
indicata
G III
227

propè moriens postea renovavit, ob Regaliæ usum in suam
 Diocesim, quæ ab eo libera semper fuit, nuper invecum
 deferebat, unaque appellationem à sententia Metropoli-
 tani Narbonensis; deinde verò edocti sumus, idem Apa-
 mienſi Ecclesiæ contigisse pariter liberæ; tandem vidimus
 Ipsi regium Majestatis Tuæ Decretum, quo omnes Ecclesiæ
 Gallici Regni, hujusmodi oneri jubebantur assueſcere, mi-
 rati vehementer sumus Constitutionum Apostolicarum,
 & Generalium Conciliorum decretis, ac tam rectâ comper-
 tâque apud omnes veritate & justitiâ, potiores fuisse illo-
 rum conatus, qui terrena potiùs, & caduca, quàm celestia
 & aterna respicientes, dum Majestatis Tuæ gratiam, po-
 tentiam amplificando, aucupantur, molestissimos Tibi, &
 valde periculosos conscientiaæ terrores, quod DEUS avertat,
 in id tempus præparant, cum in districto DEI judicio mor-
 tales omnes, quocunque tandem potentiaæ & dignitatis
 loco sint, diligentem reddere debeant omnis anteaactæ viz
 rationem.

Nos itaque pro nostra non minùs erga æternam, quæ
 magnæ nobis curæ est & esse debet, Majestatis Tuæ salutem,
 quam erga inclitum Clerum, & religiosissimos Galliaæ Pre-
 sules, imò erga universalem Ecclesiarum, cujus in hoc ne-
 gotio procul dubio causa agitùr, Paternâ charitate seriò ad-
 monendum Te, & vehementer hortandum obsecrandum-
 que judicavimus, ut à tam injustis, & perniciosis ejusmodi
 consilijs animum abducas; præfatis Aleſtensi & Apami-
 rum, cæterisque regni Tui Ecclesijs, quæ usui Regaliæ huc
 usque obnoxia non fuere, suas libertates atque immunitates
 factas rectas relinquant, nec eas de cætero ullo modo labo-
 factari sinas: sed quidquid in contrarium hætenus actum
 tentatumque est, repares, & in pristinum statum restitu-
 curas;

cures; néve cœlestis beneficentiæ fontem, quem subditæ Tibi gentes, pietatis imprimis justitiæque merito, sicuti credere nos juvat, expertæ huc usque sunt. secus nunc agendo, & DEI per quem regnas, Ecclesiam tam graviter lædendo, obstruas; qui scias hujus quoque vitæ bona, & regnorum felicitatem & incrementa, à Divina bonitate unicè dari, expectandæque esse; sicuti innumera omnium gentium, & temporum exempla testantur.

Nos sanè hos animi nostri sensus in sinu tacitos continere non patitur, vel nostri pastoralis officij ratio, cui sollicitudo omnium Ecclesiarum incumbit; vel justitiæ debitum, quo omnibus ad hanc Sanctam Sedem ex veteri justoque more, quem à nulla humana potestate impediri fas est, recurrentibus, jus reddere, consilium, opem, ac paternum patrocinium præstare jubemur; vel denique necessitas occurrendi scandalo, quo christiani latè populi ad tantæ exitum rei conversi, afficerentur, si à laicali potestate, Ecclesiæ, eorumque Antistites, & Ministri, suis libertatibus atque immunitatibus, earumque usu & antiquâ possessione, contra generalium Conciliorum decreta, & veterem inconcussamque observantiam spoliarentur; non alio prætextu, quàm novæ atque inauditæ opinionis nullo jure nixæ, cui nonnulli postea accesserunt, non quòd aliquid novi invenerint, quod rei veritatem tam apertam posset in dubium revocare; sed ut rem suam agerent, nihil solliciti, si publicam perderent.

Speramus Majestatem Tuam, causæ justitiæ, & æquitate cognitâ, quæ patet ipsa per se, Paternæ cohortationi ac precibus nostris, pro spectata animi Tui pietate & sapientia, perpetuâque in hanc Sedem observantiâ auscultaturam; nosque curâ non minùs molestâ quàm necessariâ, inter

tot alias, quibus circumdamur, liberaturum. Sanè si aliter
 suadentium consilia Majestas Tua paulò attentius excussèrit,
 facilè intelliget, homines gratiæ & fortunæ inhiantes, ob-
 tentu Regiæ potestatis, suam firmare velle; neque tam esse
 amplitudinis Tuæ cupidos, quàm laudis inimicos, cum au-
 thores Tibi sint, ut qui longinquis non ita pridem expedi-
 tionibus, & ad omnem posteritatis memoriam illustribus,
 Christianæ Reipublicæ salutem tueri, & Religionem am-
 plificare tantopere studuisti in alienis terris, nunc à Te ipso
 quodammodo abiens, Ecclesiæ libertatem, autoritatè-
 que in Tuis imminutam velis. Quasi verò facilè Tibi per-
 suaderi possè confidant, æquum esse, vel fieri possè, ut
 nobilitetur & crescat ex Ecclesiæ ruinis Imperium, quod
 religiosissimi fortissimique Reges majores Tui, mirifico in
 eandem Ecclesiam studio, & pari in Apostolicam Sedem
 pietate imprimis partum, Tibi eorum vestigijs strenuè in-
 sistenti, amplissimum reliquerunt. Tu Reges eos, Fili cha-
 rissime, vel potius Te ipsum imitare, & eorum Tuæque
 præclara facta sæpe in mentem revoca.

Nos quidem oblivisci non possumus Prædecessores no-
 stros Romanos Pontifices, qui similibus de causis graves ac
 diuturnas pati ærumnas, & immanes contentionum & pe-
 riculorum procellas, in eo confisi, qui mari ventisque im-
 perat, invicto animo subire non dubitârunt. Hæc ad Ma-
 jestatem Tuam inviti scribimus, qui in lætiori argumento
 versari magnoperè cuperemus. Sed postquam Apostolicæ
 servitutis onus subeundo Divinæ voluntati parvimus, libe-
 rum jam Nobis non est exequi Nostram, quæ Tuæ obsecran-
 dare quacumque in re vellet, sicut in pluribus, quas nobis
 ratio temporum & publicæ pacis studium hæctenus indul-
 gere permisit, cognoscere potuisti. Significavimus hæc
 ipsa

ipsa Oratori Majestatis Tuæ Nobili Viro Duci d' Estrées, ut ad Te pluribus referret, itidémque Venerabili Fratri, & Archiepiscopo Adrianopolis Nuntio apud Te nostro; quem ut de tota re differentem, diligenter & benignè, pro more Tuo velis audire vehementer à Te petimus, ac Majestati Tuæ Apostolicam benedictionem impertimur.

Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 12. Martij 1678. Pontificatûs Nostri anno secundo.

Marius Spinula.

Documentum XIII.

Secundum Breve Sanctissimi D. N. INNOCENTIJ PP. XI. ad Regem Christianissimum.

21. Sept. Anno 1678.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Ludovico Francorum Regi Christianissimo.

INNOCENTIUS PP. XI.

Charissime in Christo Fili noster, salutem & Apostolicam Benedictionem. Ex litteris quibus Majestas Tua ad nostras quintâ Aprilis datas respondit, & ex ijs quæ ad Nos retulit venerabilis frater Archiepiscopus Adrianopolitanus, eò rem adductam videmus, ut Nos vel officio nostro deesse, retinendo verbum in tempore salutis, vel Tibi fortasse molestiæ esse cogamur. Sed dabis, Charissime Fili, pastoralis officij debito, dabis paternæ sollicitudini atque amoris in Te nostro, si Te malè consulentium culpâ, in summo æternæ salutis periculo constitutum videntes, opportunè importunè instamus & obsecramus, clarâ voce clamantes, ut è tam præcipiti loco pedem referas. Duo in primis